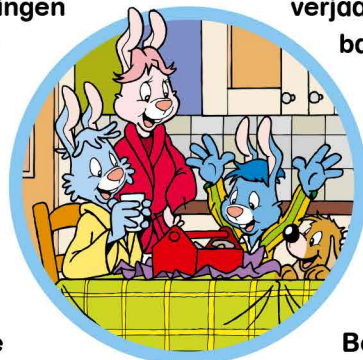

Bobo is jarig

“Lang zal hij leven, lang zal hij leven, lang zal hij leven in de gloria, in de glooooo-ri-a, in de glooooo-ri-a!” Bobo wordt wakker van een liedje. Hij opent zijn ogen en ziet papa, mama en Krabbel. Ze staan naast zijn bed en zingen uit volle borst. Bobo’s hart maakt een sprongetje. Hij weet het weer. Hij is jarig vandaag!

Bij het ontbijt geven papa en mama Bobo een cadeau. Vlug scheurt Bobo het inpakpapier eraf. “Ooh, een gereedschapskist!” roept hij blij. Bobo kijkt trots naar de blinkende hamer, de zaag, de nijptang, de waterpas en de rolmaat die erin zitten. “Hiermee kan ik hutten bouwen en karren timmeren,” zucht hij tevreden. Mama aait Bobo over zijn oren. “Zo is het,” zegt ze, “maar nu moet je opschieten, want de school begint bijna.” Bobo knikt. Dan eet hij vlug zijn boterham op.

Mama brengt Bobo naar de klas. In de deuropening staat de juf al op hen te wachten. “Proficiat,” zegt ze tegen Bobo. “We gaan er een fijne dag van maken vandaag.” Ze overhandigt Bobo een mooie kroon. Bobo zet de kroon op zijn hoofd en gaat midden in de kring staan. Mama mag ook blijven. Ze heeft haar fotocamera meegebracht.

De juf deelt instrumentjes uit aan de kinderen in de klas. Zo kunnen ze muziek maken als ze voor Bobo zingen. Tjerk oefent alvast een keer met zijn trommel en Sammie tikt op haar triangel. “Sssst,” zegt de juf, “we beginnen pas met muziek maken als Bobo op de verjaardagsstoel zit. Waar is die stoel eigenlijk?” De juf loopt door het klaslokaal. Ze kijkt in elke hoek. De stoel is er niet. De juf opent de deur en tuurt de gang in. Heeft iemand de stoel daar neergezet misschien? Nee, ook daar is hij niet.

De juf kijkt op haar horloge. Dan richt ze zich tot Bobo en zegt: “De feeststoel heeft zich verstopt, lieve Bobo. Maar dat maakt voor jouw verjaardag niet uit, want we maken gewoon een nieuwe verjaardagsstoel.” De juf tovert slingers en ballonnen uit haar bureaula. Samen met mama versiert ze Bobo’s stoel. Hij wordt prachtig. Bobo kijkt trots toe. Zo’n versierde stoel vol slingers en ballonnen is ook heel leuk.

Dan kan het feest beginnen. De juf en de kinderen zingen vijf liedjes voor Bobo. Bobo mag op zijn stoel gaan staan. Mama maakt wel twintig foto’s. Als de juf de muziekinstrumentjes weer opbergt en Bobo fruitstokjes uitdeelt, klopt er iemand op de deur van het klaslokaal. Het is meneer Van Straten, de conciërge van de school. Meneer Van Straten loopt de klas binnen en trekt een zwaar voorwerp achter zich aan. De juf kijkt verbaasd. Het is de verjaardagsstoel!

“Zo, deze is weer zo goed als nieuw,” zegt meneer Van Straten tevreden tegen de juf. “Ik heb de poten goed vastgeschroefd, dus alle jarige kinderen zijn weer veilig als ze op de stoel gaan staan.” De juf luistert en knikt. Ze bedankt meneer Van Straten voor zijn werk en doet deur achter hem dicht. Dan klapt ze in haar handen. “Jongens, eigenlijk was Bobo’s feestje afgelopen. Het is hoog tijd om weer aan het werk te gaan. Maar ik vind dat Bobo eerst nog even op de échte verjaardagsstoel mag staan. Wat vinden jullie?” De kinderen in de klas joelen en juichen. Zij zijn het met de juf eens. Bobo ook. Hij twijfelt geen moment. Vliegensvlug klimt hij boven op de verjaardagsstoel. Mama pakt haar fototoestel weer en maakt nog tien foto’s. Bobo straalt en zingt zachtjes mee. Jarig zijn en feest vieren in de klas is het leukste wat er is. Zeker als je het twee keer mag doen!

